

VÝROČNÍ ZPRÁVA SČUG HOLLAR

Výstavní činnost Galerie Hollar 2019

Sdružení českých umělců grafiků Hollar

IČ: 1489257

Adresa: Galerie Hollar, Smetanovo nábř. 995/6, 110 00 Praha 1

SOUHRN ČINNOSTI SČUG HOLLAR 2019

Počet výstavních projektů v Galerii Hollar: 13

Počet grafických workshopů: 2

Ukázky tisku, návštěvy grafických dílen: 2

Další doprovodné akce: 11 (komentované prohlídky, diskuse, besedy)

Grafický trh v Galerii Hollar

Účast na Pražské muzejní noci 2019

Literární večery v Galerii Hollar: 5

Počet nově přijatých členů do SČUG Hollar v r. 2019: 8 umělců-grafiků

Celoroční návštěvnost v Galerii Hollar (bez vernisáží): 4 972 návštěvníků

V Galerii Hollar bylo v roce 2019 uskutečněno celkem 13 výstavních projektů a celkem 21 dalších akcí.

Některé z výstav pokračují v mnohaleté tradici výstavních cyklů, které jsou nezbytné pro spolkový život sdružení. Umožňují konfrontaci tvorby jednotlivých autorů, navázání kontaktů a získání zpětné vazby ke své tvorbě. Mezi tyto cykly patří výstava *Jubilanti Hollaru 2019* či již *XXV. Festival komorní grafiky*.

Výstava v rámci cyklu *Mladá grafika : pedagog a žák* každoročně představuje vybraný ateliér jedné z vysokých uměleckých škol. V roce 2019 byl v Galerii Hollar prezentován ateliér Grafika I. z Akademie výtvarných umění pod názvem *Prostory grafického myšlení : Dalibor Smutný, ateliér Grafika I., AVU*. Kurátory této výstavy byli Dalibor Smutný, vedoucí ateliéru, a odborný asistent Pavel Pecina. V rámci výstavy byly představeny práce současných studentů ateliéru a jeho absolventů v roce 2019 v konfrontaci nejen s kolegy – studenty, ale také s jejich odborným vedením.

V Galerii Hollar bylo v roce 2019 uskutečněno dále 6 samostatných výstav a 4 kurátorské projekty. Mezi ně patřila výstava věnovaná dosud nepublikovaným knižním ilustracím kurátora

Jiřího Mikesky (*Ze šuplíku : nepublikované knižní ilustrace*), výstava *Černobílé linie : objem a světlo – v dřevořezu, dřevorytu a linorytu* mapující zmíněné grafické techniky v průběhu minulých sta let (kurátorský tým Barbora Vlášková, Petra Uhlířová, Pavel Piekar, výstava byla uskutečněna ve spolupráci s Národním muzeem a Památkem národního písemnictví, záštitu nad výstavou převzalo Ministerstvo kultury ČR), vynikající výstavní projekt *Autoportrét : identita – realita?* kurátora Miloslava Polcara a výstava věnovaná Sametové revoluci pořádaná FSV UK ve spolupráci s SČUG Hollar.

V rámci samostatných výstav byla návštěvníkům představena v širším rozsahu práce šesti umělců-grafiků, přičemž galerie klade důraz na kvalitní kurátorské zpracování projektu. Mezi tyto výstavy patřila výstava *Eva Sandlerová : grafická tvorba a kresba* (kurátorka Blanka Stehlíková), která představila nejen autorčinu melancholickou grafickou tvorbu, ale také její kresby a pastely, které nejsou běžně prezentovány. Výstava *Petr Fiala : V pohybu* (kurátoři David Chaloupka, Petr Fiala) představila autorovy mnohobarevné litografie v konfrontaci s jeho malbami. Výstavní projekt *Milena Šoltésová : grafika a kresby* (kurátorka Alena Laufrová) představil návštěvníkům autorčiny zcela bravurní, existenciální hlubotisky i kresby. Další samostatnou výstavou byla výstava barevných litografií, suchých jehel, leptů i knižních ilustrací *Daniela Hahnová Benešová* (kurátor Pavel Beneš) či výstava *Rostislav Vaňek : EXTYP* představující typografickou tvorbu i volnou grafiku profesora Rostislava Vaňka, jednoho z našich nejvýznamnějších grafických designérů a tvůrců písma.

Jednou ze hlavních tendencí Galerie Hollar v posledních letech je snaha o zpřístupňování grafické tvorby návštěvníkům nejen prostřednictvím samotných výstavních projektů, ale klade důraz především na umožnění osobní zkušenosti návštěvníků s grafickými technikami, a to buď prostřednictvím setkávání se s tvůrci a diskusí, či přímým vhladem do procesu tvorby skrz ukázky tisku nebo workshopy.

Galerií Hollar uspořádáno 21 doprovodných akcí, z toho 19 v Galerii Hollar a 3 doprovodné akce mimo ni. Celkem bylo uskutečněno 11 komentovaných prohlídek, diskusí a besed, dvě ukázky tisku (ukázka tisku technik z výšky – dřevořez, dřevoryt a linoryt, ukázka vzniku a tisku litografie v litografické dílně AVU), dva grafické workshopy (linoryt – tisk z hloubky pod vedením Zuzany Růžičkové, suchá jehla pod vedením Tomáše Hřivnáče v Národním technickém muzeu), grafický trh, který umožňuje návštěvníkům setkání a diskusi se samotnými autory, 5 literárních večerů (ve spolupráci s Asociací spisovatelů). V neposlední řadě se Galerie Hollar již po páté zúčastnila Pražské muzejní noci (8. 6. 2019 v rámci výstavy *Černobílé linie : objem a světlo*).

V roce 2019 pokračovalo SČUG Hollar ve spolupráci s Asociací spisovatelů ve spolupořádání literárních večerů v Galerii Hollar. Cílem těchto večerů je propojení výtvarné a literární oblasti českého umění. V rámci této spolupráce bylo v roce 2019 uspořádáno 5 literárních večerů s autorským čtením (Marie Šťastná, Jáchym Topol, Kateřina Rudčenková, Roman Szpuk, Robert Janda s Martinem Mulačem a Bohuslavem Vaňkem–Úvalským).

NÁVŠTĚVNOST GALERIE HOLLAR 2019

Nejnavštěvovanější výstavou v Galerii Hollar byla v roce 2019 samostatná výstava *ROSTISLAV VANĚK : EXTYPY* představující autorovu typografickou i volnou tvorbu od studentských let po současnost. V rámci této výstavy byla vydána stejnojmenná publikace nakladatelstvím Arbor Vitae, pětidílný soubor grafických listů v šesti variacích či druhý díl publikace *Portréty přátel RV*. V průběhu necelého měsíce (výstava byla zahájena 30. 10., ukončena 24. 11. 2019) výstavu navštívilo 508 návštěvníků (uvedený počet neobsahuje návštěvníky vernisáže).

Druhou nejnavštěvovanější výstavou roku 2019 byla výstava *PROSTORY GRAFICKÉHO MYŠLENÍ : DALIBOR SMUTNÝ, ATELIÉR GRAFIKA I., AVU*, která patří do každoročně se opakujícího cyklu *Mladá grafika* (cyklus má za úkol každoročně představit práce pedagoga a jeho studentů vyhrané umělecké školy). Dalibor Smutný spolu s asistentem Pavlem Pecinou připravili průřez tvorbou současných studentů a absolventů z roku 2019 s důrazem na technickou i tematickou různorodost.

Dalšími vysoce navštěvovanými výstavami roku 2019 byla tradiční kolektivní výstava *XXV. Festival komorní grafiky*, autorská výstava *Petr Fiala : V pohybu* či výstava věnovaná přednímu českému bytostnému grafikovi Jindřichu Pilečkovi pod kurátorstvím Karla Žižkovského a Pavla Sivka *Grafické krajiny Jindřicha Pilečka*.

Celkem Galerii Hollar v roce 2019 navštívilo 4 972 návštěvníků (bez účastníků vernisáží, stejně tak níže uvedená návštěvnost jednotlivých výstav je bez osob zúčastněných na vernisážích).

GRAFICKÉ WORKSHOPY

SČUG Hollar v roce 2019 pokračovalo ve spolupráci s Národním technickým muzeem, která byla navázána v roce 2017, v spoluorganizování *grafických workshopů* pro širokou veřejnost. V letošním roce jsme uskutečnili grafický workshop *Linoryt – tisk z hloubky* pod vedením MgA. Zuzany Růžičkové (13. 6. 2019, Národní technické muzeum) a workshop věnovaný technice *suché jehly* s Tomášem Hřivnáčem (12. 10. 2019, Národní technické muzeum).

V budoucím organizování dalších workshopů hodláme ve spolupráci s NTM oslovit také školní skupiny, případně uskutečnit grafické workshopy pro sociálně znevýhodněné skupiny.

PRAŽSKÁ MUZEJNÍ NOC

V roce 2019 se Galerie Hollar již po páté zúčastnila *Pražské muzejní noci*, při které se mohli návštěvníci zúčastnit kurátorské komentované prohlídky (Barbora Vlášková, Petra Uhlířová) právě probíhající výstavy (*Černobílé linie : objem a světlo*, výstava byla pořádána ve spolupráci s Památkem národního písemnictví, Národním muzeem, 1. Podzemním antikvariátem a s mnoha soukromými zapůjčiteli) a zároveň nahlédnout pod ruce uměleckých grafiků při *ukázce tisku z výšky* (linoryt, dřevořez, dřevoryt), které se zúčastnili grafici Jindřich Faktor a Pavel Piekar.

LITERÁRNÍ VEČERY

Dále SČUG Hollar v roce 2019 pokračovalo ve spolupráci s Asociací spisovatelů v organizování *Literárních večerů* v Galerii Hollar, přičemž hlavním cílem těchto večerů je propojení obou uměleckých sfér. V roce 2019 se tak v Galerii Hollar uskutečnilo celkem 5 literárních večerů, v jejichž rámci se představili Marie Šťastná, Jáchym Topol, Marie Rudčenková, Roman Szpuk a Robert Janda (spolu s Martinem Mulačem a Bohuslavem Vaňkem–Úvalským).

Harmonogram literárních večerů 2019:

15. 1. 2019 | Autorské čtení Marie Šťastné

12. 3. 2019 | Autorské čtení Jáchyma Topola

14. 5. 2019 | Autorské čtení Kateřiny Rudčenkové

24. 9. 2019 | Autorské čtení Romana Szpuka

13. 11. 2019 | Robert Janda – Bohorovné hovory (Bohorovné hovory jsou uměleckým setkáním básníka Roberta Jandy, výtvarníka Martina Mulače a designéra knihy Bohuslava Vaňka-Úvalského.)

SPOLKOVÁ ČINNOST SČUG HOLLAR 2019

Sdružení českých umělců grafiků Hollar je otevřeným spolkem, do kterého umožněno vstoupit všem činným uměleckým grafikům, ale také teoretikům umění či typografům. Každým rokem jsou komisí posuzovány žádosti o členství v SČUG Hollar a jediným kritériem přijetí je umělecká kvalita díla (komise je každým rokem obměňována).

V roce 2019 bylo do Sdružení českých umělců grafiků Hollar přijato 8 nových členů – umělců-grafiků: Vladimír Gebauer, Pavla Aubrechtová, Matěj Lipavský, Josef Odráška, Martin Lohnický, Dušan Černý, Patrik Bitomský, Václav Kabát

VÝSTAVY 2019 USPOŘÁDANÉ V GALERII HOLLAR

JUBILANTI HOLLARU 2019

9. 1. - 3. 2. 2019

Kurátorka: Alena Laufrová

Návštěvnost: 388 osob (mimo vernisáž, doprovodný program), 22 výstavních dní

Každoročně pořádaná výstava Jubilanti Hollaru je jedním z výstavních projektů prohlubující spolkovou činnost Sdružení českých umělců grafiků Hollar. Umožňuje na základě konfrontace s mnoha uměleckými přístupy i tematické různorodosti odstup od vlastního díla, získání podnětů z tvorby i reakcí kolegů, propojuje samotné členy v kontextu umělecké tvorby i osobních kontaktů.

Vystavující autoři: Daniela Benešová (90), Zdeněk Strouhal (80), Josef Mžyk (75), Karel Zeman (70), Olga Vychodilová (70), Josef Saska (70), Michaela Lesařová-Roubíčková (70), Jan Holoubek (70), Renata Maesová (65), Ditta Jiříčková (65), Magdalena Vovsová (65), Miroslav Pošvic (60), Michal Novák (60), Ivana Lomová (60), Tomáš Hřivnáč (60), Ladislav Sýkora (55), Barbara Šalamounová (55), Dalibor Smutný (55), Berenika Ovčáčková (55), Ivo Křen (55), Petr Fiala (50)

Doprovodný program:

23. 1. 2019 – komentovaná prohlídka výstavy s kurátorkou Alenou Laufrovou a autory

Kurátorský text: Začátek roku 2019 je tradičně věnován jubilantům SČUG Hollar. Výstava v Galerii Hollar připomíná tvorbu členů, kteří tento rok slaví kulaté či půlkulaté jubileum počínaje padesátinami. Přehledka jejich tvorby tvoří pestrý kaleidoskop výtvarných názorů, grafického provedení i tematické šíře. Některý grafik je plně uspokojen tradičními technikami a v nich hledá vyjádření svého současného pocitu, jiný nachází svůj výraz v možnostech digitálního tisku. Pro někoho je realita celoživotním zdrojem smysluplného ohledávání, jiného oslovuje znak, symbol a zkratka.

Picasso tvrdí, že dílo, které člověk vytváří, není nic jiného než forma deníku. A tak divák má na výstavě možnost „začíst se“ do jednotlivých stránek osobních záznamů jubilujících umělců. Nakonec jde o to mít co sdělit, že ano, milí přátelé? / Alena Laufrová

EVA SENDLEROVÁ : GRAFIKA / KRESBY

6. 2. – 3. 3. 2019

Kurátorka: Blanka Stehlíková

Návštěvnost: 352 osob (mimo vernisáž), 22 výstavních dní

Grafická i kresebná tvorba Evy Sendlerové je zcela jedinečným úkazem na naší umělecké scéně, přesto jde o autorku pro širší uměleckou a uměnímilovnou veřejnost téměř neznámou. Jedním z hlavních cílů Galerie Hollar je právě prezentace těchto autorů, kteří by jinak, i přes nespornou uměleckou kvalitu, zůstali opomenutí. Výstava Evy Sendlerové představila nejen její grafickou tvorbu, ale i tušové kresby a pastely z celého autorčina tvůrčího období včetně zcela nových děl.

Kurátorský text: Životní jubileum Evy Sendlerové dalo podnět k výstavě, která se pokouší alespoň v ukázkách naznačit její výtvarnou dráhu. Začátky patřily malbě. Malbou také začínala své studium na Akademii výtvarných umění v ateliéru Arnošta Paderlíka, než jej vyměnila za grafickou speciálku, v jejímž vedení právě vystřídal Vladimíra Silovského Vojtěch Tittelbach. Studovala tam s Jiřím Altmannem, Petrem Hamplem, Evou Činčerovou, Milenou Šoltészovou ad. Zdá se, že víc než profesor Tittelbach jí byl svou tvorbou bližší tehdejší odborný asistent Ladislav Čepelák a také Jiří John.

Po obrazech, v nichž se věnovala především figuře i portrétu, se podstatnou součástí jejího díla stala vedle grafiky kresba – kresba perem, uhlem, pastelem. Oblíbila si menší formát, barvu vyměnila za čern, barevnou plochu za čáru, za hustou síť rovnoběžných čar, jejichž intenzita vytvářela různé stupně od sametové černě po šedou. Dávala a dává přednost čárovému leptu a suché jehle, která umožňuje pouze omezený počet tisků.

Z kreseb a grafiky Evy Sendlerové záhy zmizela lidská postava. Zůstalo jen občasné zaujetí bizarní podobou některých exotických ptáků a mlčenlivých ryb, doplňujících – podobně jako kytice – její základní témata: přírodu. Jestliže Ladislav Čepelák abstrahoval přírodní motiv ornice či oblaku nebo monumentalizoval jeho detail a Jiří John pracoval se strukturou zemské vrstvy, se znakem klíčícího semene či krystalem nerostu, vytvářela a vytváří Eva Sendlerová obraz svých imaginárních krajin z inspirace přírodní skutečností, do níž promítá svůj vnitřní svět. Tak z nehybných skupin stromů kadeřavých korun, tvořících s keři mezi poli a palouky různá seskupení, nebo z kontrastní hladkosti holých kmenů a větví v odlesku zimního slunce vznikají její krajiny ticha, nostalgie či znepokojivých tajemství. O existenci člověka v nich napovídá jen hradební zeď či střecha altánu. A často, byť v dílčích proměnách, se zpola skryt v zeleni objevuje jako úběžník jeden jediný vysněný dům.

Do výtvarného života vstupovala Eva Sendlerová v době plné nadějí, které však skončily, takže do SČUG Hollar mohla být přijata až v roce 1991, po obnovení jeho činnosti. V Galerii Hollar však vystavovala poprvé v roce 1976 a od sedmdesátých let už byly její grafické listy zařazovány do výstav české grafiky i do přehlídek mezinárodních. / Blanka Stehlíková

ZE ŠUPLÍKU – NEPUBLIKOVANÉ KNIŽNÍ ILUSTRACE

6. 3. – 31. 3. 2019

Kurátor: Jiří Mikeska

Návštěvnost: 331 osob (mimo vernisáž, doprovodný program), 22 výstavních dní

Hlavním cílem tohoto projektu nebyla možná kuriozita či jedinečnost vystavených děl, ačkoliv ta byla nepopiratelnou kvalitou výstavy, ale poukázání na těžkosti v této výtvarné oblasti

přesahující uměleckou tvorbu do tvorby užité, případně o její napravení a oslovení knižních nakladatelství, což se u některých vystavujících autorů doopravdy podařilo.

Vystavující autoři:

Jiří Altmann, Mikoláš Axmann, Daniela Benešová, Libor Beránek, Jan Blaha, Hana Čápková, Kateřina Černá, Eduard Halberštát, Pavel Hora, Helena Horálková, Jarmila Janůjová, Oldřich Jelen, Václav Kabát, Zdena Kabátová-Táborská, Markéta Kotková, Ján Lastomírsky, Michaela Lesaňová-Roubíčková, Martin Manojlín, Saki Matsumoto, Jiří Mikeska, Berenika Ovčáčková, Martin Raudenský, Pavel Sivko, Jiří Slíva, Hana Storchová, Jan Šafránek, Marie Michaela Šechtlová, Kamila Štanclová, Lenka Štěpaníková, Petr Štěpán, Eva Vlasáková, Lenka Vojtová, Dušan Černý – host, Michal Šarše – host, Pavel Šlegl – host

Doprovodný program:

27. 3. 2019 – komentovaná prohlídka výstavy s kurátorem Jiřím Mikeskou a autory, diskuse o stavu současné knižní ilustrace beletrie pro dospělé čtenáře

Kurátorský text: Odvrácená strana Měsíce, raci skrytí pod břehy potoka, starý vojenský kufr na půdě venkovského stavení, milostné dopisy v nehybnosti třicetileté tmy zamčeného šuplíku. Otevírání, připomenutí, znovunalezení. Výstava nepublikovaných knižních ilustrací nabídla členům a členkám SČUG Hollar vynést na denní světlo veřejnosti dosud utajené osobní výpovědi, autorské výtvarné transkripce literárních děl.

S ohledem na kapacitu výstavního sálu se nejedná o „vyčerpávající“ přehlídku, ale o jakési jednotlivé autorské vizitky, podávající základní zprávu o jednotlivých autorech, kteří se této disciplíně věnují, jejich stylu, zaměření. Výstava je zamýšlena jako nabídka ke komunikaci, orientaci a možnosti se ze strany veřejnosti i vydavatelství seznámit s autory a s jejich tvorbou. Motivací celého projektu je aktivně přispět ke kultivaci současné knižní produkce. / Jiří Mikeska

PETR FIALA : V POHYBU

3. 4. – 5. 5. 2019

Kurátor: David Chaloupka, Petr Fiala

Návštěvnost: 496 osob (mimo vernisáž, doprovodný program), 28 výstavních dní

Autorská výstava představila malířskou tvorbu v kontrastu s litografiemi Petra Fialy, člena SČUG Hollar a pedagoga AVU. Malby v tomto rozsahu nebývá zvykem v Galerii Hollar prezentovat, ačkoliv v minulosti byly uskutečněny i některé zcela malířské výstavy. V rámci výstavy byla mimo jiné uskutečněna prohlídka litografické dílny AVU, ukázka archivu prací za více než 100 let, prezentace způsobu vzniku litografie od přípravy kamene po samotný tisk, kdy si mohli všichni zájemci vyzkoušet kresbu na kámen hned několika různými způsoby.

Doprovodný program:

10. 4. 2019 – komentovaná prohlídka výstavy

15. 4. 2019 – Litografie na Avu... Prohlídka Grafických dílen Akademie výtvarných umění, úvod do litografie, prohlídka archivů tisků studentů Avu za posledních 106 let, v případě zájmu možnost ukázky tisku z kamene

Kurátorský text:

Transformace, variace, hra. Petr Fiala a jeho fantaskní příroda

Transformace (z lat. trans-formatio, pře-tvoření) se používá ve více významech. Obvykle je mylně používána jako podstatná změna i přes to, že pravý význam je postupná přeměna, přetváření.

Variace (z lat. varius, rozdílný) je obměna, střídání, přeměna; tvarová, popř. barevná úchylka.

Hra je činnost jednoho či více lidí, která nemusí mít konkrétní smysl, ale přitom má za cíl radost či relaxaci.

Vše kolem nás, celý vesmír, veškeré civilizační prostředí, příroda i my sami se neustále měníme a jsme subjekty i objekty pohybu, vzniku, vývoje i zániku. Od počátku života až k jeho samému závěru dochází k neustálým změnám, pozvolným, těžko postřehnutelným, průběžným, skokovým, náhlým nebo prudce dramatickým. Řadu z nich nemůžeme zcela nebo zásadně ovlivnit, ale můžeme se je pokusit alespoň zachytit. A právě zachycením změn a pohybů v přírodním prostředí se zabývá i výtvarník Petr Fiala. Bylo by ale omylem ho považovat za výtvarníka „přírodovědce“, který přírodní děje ilustruje a zachycuje v co nejdokonalejším realistickém vyobrazení. Petra Fialu zajímají především principy transformací a pohybů v přírodě, které pak s velkou imaginací transformuje do více či méně fantaskního obrazu přírody nebo obrazů, ve kterých dochází ke kontaktu přírodního světa s civilizační „realitou“. Pohyb fascinuje autora zjevně již delší časové období a v jeho dílech nacházíme řadu druhů pohybů typických pro přírodní prostředí, od mechanických pohybů (různé typy odstředivého a dostředného pohybu) až ke složité, sociálně podmíněné lokomoci živočichů (přelety ptáků a hejn, pohyb stád, ale i pohyb rostlin v závislosti na osvitě apod.). Stejně tak autor s velkým zájmem sleduje závislost průběhu pohybu v závislosti na čase (průběžný, volně plynoucí, přerušovaný, plynulý pohyb atd.). Zřejmý, tušený nebo skrytý dynamický princip se pak stává základní myšlenkou jeho zdánlivě klidných, někdy až hluboce ztišených kompozic. Stále se opakuje i princip cíleného směřování odněkud někam, i když ne vždy jsou výchozí bod nebo cíl divákovi poznatelné.

Výtvarník vychází ve svém díle nejen z přímého pozorování přírody v zoologických a botanických zahradách, ale je dlouhodobě fascinován historickými atlasy ptáků a rostlin. Staletí zobrazování živočišné a rostlinné říše přenáší do jeho děl určité stylizační prvky. Přírodní náměty nesou sice v jeho dílech přesné a realistické kvality i vlastnosti skutečné přírody, ale uspořádání těchto vlastností nebo jejich kombinace, především ve vztahu objekt – prostředí, již zcela podléhají zákonům autorovy fantazie, nikoliv zákonům přírody. Některá spojení připomenou až estetiku počítačové animace, ale všechna Fialova díla vznikla tradičními technikami a tradiční cestou oko – ruka. Při zběžném prvním pohledu diváka okouzlí krása a harmonie Fialových kompozic, ale záhy pozornější pozorovatel cítí, že v obraze „něco nesedí“. Vše je sice podřízeno přísnému estetickému nadhledu autora, ale organizovaná vizuální přitažlivost jeho děl se při bližším zkoumání vysmívá běžně chápanému pojetí malebnosti. Často toho dosahuje technikou jemné

ironizující parafráze či dokonce persifláže. Neustálá, byť někdy skrytá hra s divákem, dává Fialovu dílu vnitřní napětí, ale i určitý pocit divácké nejistoty a možnosti více výkladů.

V jeho díle (zatím) chybí obraz člověka, považovaný za vrchol vývojového řetězce živočišných druhů. Člověk nestojí ve středu všeho dění. Příroda, jako každý systém spějící k samoorganizaci, si podle výtvarníkovy výkladu bohatě vystačí a dokáže člověka snadno obejít, přes všechnu snahu lidstva ji ovládnout a často dokonce znásilnit.

Náročná intelektuální koncepce Fialova díla, jež se nekomplikovaná jeví pouze na povrchu, v mnohém reaguje na surrealistická východiska. Výrazně ho zaujal a v mnoha jeho dílech se rozvíjí arcimboldovský princip skladebnosti. Ostatně není divu, barokní manýrista Giuseppe Arcimboldo, byl řadou teoretiků surrealismu i samotnými výtvarníky považován za zásadní a inspirující osobnost tohoto evropského uměleckého směru. Ve Fialových dílech pak nacházíme vtipně uplatněný a variovaný postup vytvoření podoby individua z elementů živé nebo neživé přírody zcela jiných druhů, případně z vizuálních elementů civilizačního života.

Na sofistikovaný a často zašifrovaný obsah Fialových prací se váže bravurní technické zpracování. Hladká malba akrylovými barvami vynikne ve vybrané koloristicky rafinované paletě, jež mnohdy reaguje na pestrou barevnost pop-artu. Malba je ale pouze jedním pólem Fialovy tvorby. Druhý pak tvoří jeho obsáhlé grafické dílo, kterému zcela dominuje technika barevné litografie. Technika, jejíž zákonitosti a praktické dovednosti také předává svým studentům jako pedagog v Grafických dílnách Akademie výtvarných umění v Praze. Technicky perfektní provedení velkoformátových listů dává vyniknout zcela klasické technice kamenotisku. Autor ale vždy vychází z důkladné znalosti vlastností litografického kamene a specifický otisk zrna kamene se stává jednou z důležitých komponent tištěného listu. Výtvarník přesně odhaduje možnosti účinku barevného soutisku, jehož základem je černý, případně šedý základní konturní a plošný rozvrh. Ten je doplněn o další barevný soutisk v elegantní, rafinované a atmosférotvorné kombinaci. Veškerá jeho grafická produkce je tištěna vlastními silami.

Tvorbu Petra Fialy provází zajímavé specifikum. Ač naprostá většina výtvarníků vytvořila nebo vytváří své grafické listy podle předchozí malířské, popř. kreslířské tvorby, tento výtvarník sleduje opačný postup. „Sloní“ cyklus vytvořil nejprve v technice barevné litografie, aby se k němu po více než dvou dekádách vrátil. Tentokrát ale vytvořil dosud zřejmě neuzavřenou sérii akrylových maleb, která se s původním desetidílným grafickým cyklem kryje jen částečně. Výtvarníkův otevřený výtvarný rozhovor s přírodou a civilizací je důležitým přínosem pro současnou uměleckou scénu. Realistické tvarosloví, vycházející z tradice uměleckých oborů předchozích epoch, se pak umně pojí s metafyzickým nebo surreálným obsahem, tak jako je fyzické tělo spojeno s nehmotnou duší. / David Chaloupka

GRAFICKÉ KRAJINY JINDŘICHA PILEČKA

8. 5. – 2. 6. 2019

Kurátoři: Karel Žižkovský, Pavel Sivko

Návštěvnost: 448 osob (mimo vernisáž, doprovodný program), 22 výstavních dní

Doprovodný program:

14. 5. 2019 – komentovaná prohlídka výstavy s kurátory Karlem Žižkovským a Pavlem Sivkem

Kurátorský text:

Jindřich Pileček (26. 2. 1944 – 19. 5. 2002)

Kam zařadit Jindru Pilečka – mezi krajináře? Ale v jeho krajinách jsou i lidé, že by tedy žánrové obrázky? A jsou to lidé smyšlení, lidé v krajinách vymyšlených Jindřichem Pilečkem? Když je poznáte, zjistíte, že jsou mnohdy skuteční, ale příběh života jim vymyslel autor.

A krajiny? Kolik je v nich fantazie a kolik skutečnosti? V něčem je Pilečkova krajina skutečná, nakonec J. P. svou milovanou krajinu kolem Karlštejna důkladně prochodil, a tak si tu „svou“ krajinu složil z vlastních zážitků, z toho, co viděl.

Mohla by se též nazvat krajinou poutnickou. A vy můžete detaily té krajiny v jeho grafikách odpozorovat. Podobné detaily však objeví jen chodec, který má nadto talent a umí se dívat. Někdo pozná krajinu nohama, někdo ji prozkoumá očima, ale teprve doma ve vzpomínkách doputuje jeho vjem konečně k srdci.

Může to být i krajina hledačská. Jak už jsem říkal – je nutné umět se dívat. Vlastní zvědavost Jindru mnohokrát svedla z vytčené cesty, je však otázkou, zdali si vůbec dával nějaké cíle, nebo se spíš jen nechal vést samotnou krajinou, protože vždycky objevil něco, co musel prozkoumat a nakreslit, byť jen ve skice.

Nebo by mohlo jít o krajinu poetickou až surrealistickou. Nemusíte zrovna psát básně, a přesto se můžete dívat očima básníka. Teprve doma v ateliéru vznikaly ony koláže dojmů, kresby krajin, do kterých si zakreslil podle svého cesty, náspy železnic, rozjeté lokomotivy, stříbrné linie řek s odrazy stromů na jejich březích, loďky s rybáři, co loví hvězdy, svahy a kopce, které zalesnil temnými hvozdy nebo nechal horizont prosvítat skrz jednotlivé stromy či je zaplnil domy, starými zdmi a ploty...

Byla jeho krajina bukolická? Krajina sama se neumí poškodit. To dokáže snad jen voda, oheň, vítr, led, ale nejlépe to dovede člověk. Na druhou stranu, jsme vděční svým předkům, kteří uměli krajinu kultivovat, my už nemáme jejich pokoru. Oni mysleli na své potomky, my myslíme jen na svůj prospěch a zisk.

Pilečkovy krajiny jsou vymyšlené, jsou sestaveny tak, aby sloužily jeho sdělení, přesto jsou to krajiny povědomé, vše je v nich uvěřitelné a my budeme rádi chodit jeho krajinami, chceme je s ním navštívit. Vše je tak skutečné: oblaka, odrazy ve vodě, zrcadlo na čtyřkoláku odráží hvězdnou oblohu, měsíc se kutálí po svahu, člověk vede dialog se svým obživlým stínem a ty zapomenuté věci: pohožená stará konev, sekyrka zatnutá do pařezu, pomačkaný kyblík, pilový kotouč zavěšený na stromě, holinka utopená v louži, žebřík opřený o stoh slámy, pověšené prádlo v měsíčním svitu, polámané dřevěné kolo zakutálené v trávě, letadlo spadlé do korun smrků, loď, která má místo stožáru rozkvetlý strom, tunely do jiných světů, uvnitř ztrouchnivělé utopené pramice ve vodě odraz prapodivných mraků, ze zvířat na nebi hejna ptáků nebo kočka, vždy ta černá přes cestu... a přesto jsou tyto krajiny fantaskní, plné metafor a symbolů, tajemných prapodivných příběhů, ale dráždící naši zvědavost a fantazii.

Až se zase ocitnete v nějaké krajině, v nějaké jiné krajině, začnete ji vnímat očima Jindřicha Pilečka. Jeho grafiky vás totiž naučí dívat se a snít. / Pavel Sivko

ČERNOBÍLÉ LINIE : OBJEM A SVĚTLO / v dřevořezu, dřevorytu a linorytu

Spolupořadatelé: Památník národního písemnictví, Národní muzeum, Ministerstvo kultury ČR
Výstava je pořádána pod záštitou Ing. Vlastislava Ourody, Ph.D., náměstka pro řízení Sekce kulturního dědictví MK ČR.

Návštěvnost: 304 osob (mimo vernisáž, doprovodný program), 22 výstavních dní

Návštěvnost Pražské muzejní noci: 584 osob

Zastoupení autoři:

Altmann Jiří, Bílek František, Bochořáková Helena, Bouda Cyril, Cihlář Michal, Dillinger Petr, dřevoryt historický, Dubai Orest, Faktor Jindřich, Fiala Václav, Hálek Antonín, Holoubek Jan, Hrubant Vojtěch, Kobliha František, Konůpek Jan, Kotasová Věra, Kupka František, Lindovský Jiří, Lipavský Matěj, Macková Anna, Melena Jan, Mézl Zdeněk, Moucha Miloslav, Nauman Arno, Odehnal Antonín, Palma Petr, Piekar Pavel, Preissig Vojtěch, Rambousek Jan, Rozbořil Blahoslav, Růžičková Zuzana, Růžička Jindřich, Silovský Vladimír, Smetanová Tereza, Šafránek Jan, Škubal Marek, Šíma Josef, Štech Karel, Štika Karel, Štorm František, Švabinský Max, Váchal Josef, Vik Karel, Vodrážka Jaroslav

Doprovodný program:

8. 6. 2019 – Pražská muzejní noc 2019 – komentovaná prohlídka výstavy (od 19:30) + ukázky tisku s Pavlem Piekarem a Jindřichem Faktorem

19. 6. 2019 – Komentovaná prohlídka s kurátory výstavy

Kurátorský text:

Grafické techniky tisku z výšky, řadí se mezi nejstarší výrazové prostředky transponování výtvarného projevu do soustavy rytých linií a ploch, se stávají spojujícím článkem pro generace umělců, kteří v těchto metodách neustále nalézají zaujetí a nové formy estetického vyjádření. Technické dokonalosti a řemeslné zručnosti v oblasti zobrazení objemu a světelné atmosféry dosáhli zejména umělci na přelomu 19. a 20. století, posouvající tak grafickou tvorbu do další vývojové etapy. Linorytu až do současnosti. Výstava nabízí mimo možnosti sledování nuancí v použití jednotlivých grafických postupů, vedení a subtilnost šrafur, vyjádření režimu světla a stínu či různorodosti tematického pojetí i dobovou konfrontaci děl výtvarníků spjatých s počátky vzniku SČUG Hollar, mezi které se řadí Max Švabinský, František Kobliha, Jan Konůpek nebo František Bílek, přes generaci šedesátých let zastoupenou grafikami Jiřího Lindovského či Oresta Dubaye až po přehlídku současných prací. Výstavní kolekce poskytuje vhled do rozsáhlých sbírek Karáskovy galerie Památníku národního písemnictví a do soukromých sbírek umělců zabývajících se grafickou technikou tisku z výšky. / Barbora Vlášková

MILENA ŠOLTÉSZOVÁ : GRAFIKA A KRESBY

3. 7. – 4. 8. 2019

Kurátorka: Alena Laufrová

Návštěvnost: 335 osob (mimo vernisáž, doprovodný program)

Doprovodný program:

10. 7. 2019 – komentovaná prohlídka s kurátorkou Alenou Laufrovou a Milenou Šoltészovou

Kurátorský text:

Milena Šoltészová vystudovala v letech 1961 až 1967 Akademii výtvarných umění u profesora V. Tittelbacha, A. Pelce a L. Čepeláka a později absolvovala tříletý postgraduál se zaměřením na restaurování obrazů, soch i nástěnných maleb. Restaurátorská profese jí zajišťuje existenci a vedle toho se průběžně věnuje vlastní výtvarné činnosti. Inspirací Mileny Šoltészové je od počátku poezie autorů jako je například R. M. Rilke, F. Hölderlin a V. Holan (některé autorčiny ilustrace vyšly v edici Poezie v nakladatelství Československý spisovatel). Opakovaně se vrací ke krajinám, přírodním motivům a předmětům a výjevům obyčejného života. Někdy se objevuje i písmo, které odkazuje k básnickému textu. Nepopíratelné je okouzlení umělkyně tvorbou italského malíře a grafika Alberta Morandiho, jehož celoživotním námětem byly především lahve různého tvaru, velikosti i zabarvení. Grafička vnímá magii všednosti a jedinečným, úsporným a zdánlivě věcným způsobem ji předkládá divákovi. Šoltészová nejdříve pracovala v technice leptu s akvatintou, nakonec definitivně volí techniku suché jehly (kalafunové zrno akvatinty nahrazuje smirkový papír) na hliníkové matrici, kterou někdy vysekává na jednotlivé segmenty, jež skládá opět do celku, či plotnu prostřihává. Tento zásah do kovu jí umožňuje dostat do kompozice čistě bílou ohraničenou "barvu", která zvýrazní kontrast v plochách, podtrhne konturu tvaru a dodá grafickému listu dynamiku a specifický výraz. Grafička zároveň vytrvale kreslí, buď zachycuje skutečnost nebo ve skicích hledá varianty kompozičního řešení, o které opírá svoji další práci. Především však je pro ni kresba (tužkou i perem) výsostným médiem, který ji přitahuje bezprostředností a technickou nenáročností. Tvorba Mileny Šoltészové je konzistentní, svébytná a neokázalá. Její grafické listy mají poetiku, nikoliv však prvoplánovou a očividnou, ale prožitou a přesvědčivou. Kdo se grafikou zabývá a rozumí jí, dobře ví, že tvorba této skromné umělkyně má své pevné místo v české grafice, a to kontinuálně již od 70. let minulého století. / Alena Laufrová

DANIELA HAHNOVÁ BENEŠOVÁ

7. 8. – 1. 9. 2019

Kurátor: Pavel Beneš

Návštěvnost: 416 osob (mimo vernisáž, doprovodný program)
osob (mimo vernisáž, doprovodný program)

Doprovodný program:

20. 8. 2019 – komentovaná prohlídka výstavy s kurátorem, diskuse s autorkou

28. 8. 2019 – komentovaná prohlídka výstavy s kurátorem, diskuse s autorkou

Kurátorský text:

Daniela Hahnová-Benešová (* 27. 9. 1929 v Klatovech) studovala v letech 1948–1953 na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze v ateliéru monumentální malby u prof. Emila Filly, a pak i čestný rok v ateliéru užité grafiky u prof. Antonína Strnadela.

Věnuje se malbě, ilustraci, volné grafice a tvorbě Exlibris. Ilustrovala více jak padesát knih, převážně pro děti. Technikou jejích prací jsou převážně olejomalba a akvarel, ale používá i temperu a kresbu, v grafice pak zejména barevnou litografii, suchou jehlu a lept.

Jednou z jejích nejsilnějších inspirací je hudba, jejíž akordy se ozývají v barevnosti jejích maleb, a pak krajina, sdílená s diváky spíše jako krajina duše či symbol krajiny, v němž je zakódováno pevné citové pouto k rodnému kraji, k místu jistot a tajemství. Její imaginární svět prorůstá světem reálným, takže oba světy nelze od sebe exaktně oddělit.

Od roku 1954 žije a pracuje v Praze, se svým manželem, vlčnovským rodákem Karlem Benešem. S ním uspořádala i většinu ze svých více jak sedmdesáti autorských výstav. Zúčastňuje se i kolektivních výstav malby, grafiky a Exlibris, pořádaných zejména Sdružením českých umělců-grafiků Hollar a Sdružením pražských malířů a sochařů, jichž je členkou.

AUTOPORTRÉT : IDENTITA – REALITA?

4. 9. – 29. 9. 2019

Kurátor: Miloslav Polcar

Návštěvnost: 350 osob (mimo vernisáž, doprovodný program)

Zastoupení autoři:

Fanis Ainacidis, Jiří Altmann, Pavla Aubrechtová, Jan Blaha, Šimon Brejcha, Jana Budíková, Lenka Falušiová, Petr Fiala, Eduard Halberštát, František Hodonský, Xénia Hoffmeisterová, Zbyněk Hraba, Tomáš Hřivnáč, Said Ismail, Eva Jakubcová, Zbyněk Janáček, Jarmila Janůjová, Lenka Kahuda Klokočková, Bedřich Kocman, Jan Kocman, Petr Korbelář, Jiří Kornatovský, Alena Laufrová, Michaela Lesařová-Roubíčková, Renata Maesová, Martin Mulač, Berenika Ovčáčková, Pavel Piekar, Miloslav Polcar, Marek Sibinský, Miloš Sláma, Jiří Slíva, Karel Šafář, Jan Šafránek, Lenka Vilhelmová, Eva Vlasáková

Doprovodný program:

11. 9. 2019 – komentovaná prohlídka výstavy s kurátorem Miloslavem Polcarem, Lenkou Vilhelmovou, Františkem Hodonským a dalšími autory

Kurátorský text:

Cílem výstavního projektu pod názvem *Autoportrét : identita – realita ?* bylo získat pohled na fenomén tvorby autoportrétu, jak jej chápou ve své tvorbě současní umělci, grafici – členové SČUG Hollar.

Důvody k vytváření autoportrétu byly v různých dobách odlišné. Od prezentace vlastní řemeslné dovednosti ve snaze získat zákazníka, přes expresivní vyjádření vlastní nálady a psychického stavu moderních umělců až po konceptuální řešení a úvahy současných umělců. Vynálezem fotografie se portrétování ještě více usnadnilo a dnes si miliony lidí po celém světě pořizují selfíčka na chytrých telefonech a vkládají je na sociální sítě.

Jak odlišit umělecké dílo portrétu od obyčejného zachycení tváře?

Co může autoportrét vytvořený umělcem vyjádřit navíc a lépe?

Dnes má umění různé formy i obsahy a umělec může pracovat s různými vyjadřovacími prostředky, které řemeslně ovládá. A důvodem k takovému uměleckému vytváření vlastního portrétu

je především ohledávání vlastní identity, její nacházení a utváření, které má rysy introspekce a sebehodnocení a které stírá hranice mezi iluzí a realitou, a identita nezná hranic *kdo vlastně jsem a co mě vystihuje?*

Jak vnímám sám sebe a jak chci být vnímán? Čím bych chtěl vlastně být? / Miloslav Polcar

PROSTORY GRAFICKÉHO MYŠLENÍ : DALIBOR SMUTNÝ, ATELIÉR GRAFIKA I., AVU

2. 10. – 27. 10. 2019

Kurátoři: Dalibor Smutný, Pavel Pecina

Návštěvnost: 501 osob (mimo vernisáž, doprovodný program)

Zastoupení autoři:

Barbora Běhounková, Lukáš Cinkanič, Eliška Dvořáková, Magdaléna Feilhauerová, Matouš Fiala, Jindřiška Jonešová, Miroslava Klesalová, Alena Kožená, Pavel Kytner, Adam Líška, Adam Panáček, Pavel Pecina, David Pinkava, Dominika Slavická, Lukáš Slavický, Dalibor Smutný, Antonín Sondej, Jana Šajtarová, Lukáš Vacek

Doprovodný program: 15. 10. 2019– komentovaná prohlídka výstavy a diskuse s pedagogy a studenty z ateliéru Grafiky I., AVU

Kurátorský text: Výstava Prostory grafického myšlení prezentuje výběr prací současných studentů a letošních absolventů ateliéru Grafika I. Akademie výtvarných umění v Praze.

Volná grafika má svoji bohatou tradici a současně zcela specifickou a nezastupitelnou pozici v současném spektru výtvarných oborů. Jejím prostřednictvím se dají hledat, nacházet nebo aktualizovat způsoby, jak grafickými prostředky definovat náš svět. Nezastupitelné místo vedle samotného řemeslně-technologického procesu zaujímá médium kresby. Ta má již tradičně ke grafice nejbližší, jednak ve své autonomní pozici, tak i transformací do konkrétní grafické techniky. V našem ateliéru je kresba základním fyzickým záznamem veškeré komunikace zabývající se smyslem zobrazování. Urychluje rozvíjení a realizaci nových myšlenek a impulzů, ale také hledá adekvátní nebo docela nové formální způsoby pro jejich vyjádření. Grafika je prostředkem zcela svébytným, zároveň však nabízí prostor pro netradiční přístupy přicházející z jiných výtvarných oborů. Dokáže redukovat, převést nebo se propojit s digitálními médii. Rozvíjet výrazové možnosti technických obrazů, designu a internetu.

Tyto obecné vnější principy by ztrácely smysl bez studentů a jejich svébytného talentu. Charakter jejich tvořivých schopností je velice rozmanitý, ze své podstaty nemohou být nikdy zcela identické, a navíc mají ohromný potenciál. Prostředí našeho ateliéru nabízí zázemí pro studenty s vyhraněným grafickým a kresebným myšlením. Na jedné straně figuruje modelová

pozice studenta s výrazným grafickým talentem. Svým až introvertním přístupem a schopností jakéhosi vnitřního zraku pracuje v měřítku tradičních grafických technik, které postupně excelentně ovládá. Je svéráznou individualitou. Obsah své práce nachází v postupném budování vlastních vizí. Je jistotou určitého typu oborové tradice a významu řemeslnosti. Věří ve svoji ideu a její realizaci pomocí fyzického procesu budování grafického obrazu. Opačným modelem je koncepčně uvažující student. Pracuje v širší škále souvislostí a principů grafického projevu i mimo něj. Nemá potřebu vše realizovat pomocí grafických technologií. Prostředí ateliéru mu nabízí možnost hledání vlastních vizuálních postupů. Výsledkem nemusí být tradiční grafický obraz – tisk. Jeho zkoumání se ubírá různými cestami a má více obsahů. Škála výrazových prostředků s důrazem na význam kresby ve více rovinách sdělení osciluje od opticko-realistického záznamu po transformaci do nefigurativních měřítek. Neváhá experimentovat s materiálem a prostorovou realizací. Obejde se bez tradičních grafických postupů, přesto graficky vidí a myslí. Na základě těchto dvou archetypů studenta chci naznačit základní rozsah toho, co pro mě pojem volná grafika znamená. Výuka je logicky zaměřena na individuální přístup k jednotlivým studentům a na rozvoj tvořivých složek osobnosti. Nechat jejich osobité vidění světa definovat suverénním projevem zbaveným teatrálních technologických fines a formálních estetických banalit. A věřit, že autentičnost projevu souvisí s poznáním skrze vlastní zkušenost a nemusí mít přímou vazbu na aktuálnost nebo atraktivitu. / doc. Dalibor Smutný

ROSTISLAV VANĚK : EXTYP

30. 10. – 24. 11. 2019

Kurátor: Rostislav Vaněk

Návštěvnost: 508 osob (mimo vernisáž, doprovodný program)

Doprovodný program: 6. 11. 2019 – komentovaná prohlídka výstavy s Rostislavem Vaňkem a Robertem Hlůžem

Text k výstavě: S bilancí rozsáhlého a kvalitního díla, které vzbuzuje úctu i obdiv / zahrnujícího stovky grafických úprav knižních titulů, návrhů plakátů, výstavní grafiku, tvorbu známek, nejvýznamnější programy korporátní identity a desítky typografických řezů vlastních písmen, nemluvě o organizační a pedagogické činnosti/, se Rostislav Vaněk představuje jinak zaměřenou rozsáhlou prací, kterou se zabývá poslední tři roky. Jestli je v této Vaňkově misi něco společného s jeho profesionální dosavadní tvorbou, je to standard vysokého osobního nasazení, pravidlo přijít s jiným než očekávaným řešením a smysl pro vizuální exkluzivnost a brilanci. Jinak je v ní všechno relativně nové: je z ní eliminováno absolutně cokoli, co vyžaduje povaha práce grafického designéra. V prvé řadě objednávka, protože tyto nové cykly vznikají jako ryze osobní a soukromý projekt. Nenajdeme v nich podřízenost funkci, sdělení, racionální koncepci, stylizaci, běžným metodám práce. Autor si v nich naopak dopřává bezbřehou svobodu, čistou spontánní radost z tvoření, nechává mluvit intuici a pracuje s prvky řízené náhody. Užívá si

proces vzniku stejně jako výsledek. V souladu s technickými možnostmi dneška od roku 2015 využívá nejmodernější prostředky digitálního zpracování, reprodukce a tisku.

Fakulta sociálních věd : Sametová revoluce

26. 11. – 1. 12. 2019

Kurátor: Filip Láb

Návštěvnost: 60 osob (bez vernisáže)

Výstava fotografií studentů a pedagogů FSV UK z období Sametové revoluce doplněna o dobové artefakty a videozáznamy s rozhovory pamětníků. Výstava fotografií byla doplněna o grafiky s tematikou Sametové revoluce a svobody (Lenka Vilhelmová, Marek Sibinský).

Výstava byla pořádána Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy ve spolupráci se Sdružením českých umělců grafiků Hollar.

XXV. FESTIVAL KOMORNÍ GRAFIKY

4. 12. – 22. 12. 2019

Kurátor: Alena Laufrová

Návštěvnost: 483 osob (bez vernisáže, doprovodných akcí)

OCENĚNÍ UDĚLENA V RÁMCI XXV. FESTIVALU KOMORNÍ GRAFIKY

- Laureát CENY SDRUŽENÍ ČESKÝCH UMĚLCŮ GRAFIKŮ HOLLAR: **František Hodonský**
Autoři nominovaní na cenu: Lenka Falušiová, Eva Jakubcová, Saki Matsumoto, František Hodonský, Ondřej Michálek, Zbyněk Janáček
Složení komise: Alena Laufrová (předsedkyně komise), Jana Hubatková, Ditta Jiříčková, Patrik Hábl, Pavel Hora, Ivan Špirk
- Laureát CENY NADACE HOLLAR: **Lenka Falušiová, Eva Jakubcová**
- LAUREÁT CENY SPOLKU SBĚRATELŮ A PŘÁTEL EXLIBRIS: **Eva Hašková**

Zastoupení autoři:

Antonová Alena, Aubrechtová Pavla, Axmann Mikoláš, Beneš Karel, Benešová Daniela, Beránek Libor, Bím Tomáš, Černý Dušan, Falušiová Lenka, Gebauer Vladimír, Hampl Petr, Hanuš Jiří, Hašková Eva, Hodonský František, Holoubek Jan, Hora Pavel, Horálková Helena, Hraba Zbyněk, Hrubant Vojtěch, Hřivnáč Tomáš, Jakubcová Eva, Janáček Zbyněk, Janůjová Jarmila, Jelen Oldřich, Kabát Václav, Kahuda Klokočková Lenka, Kállay Dušan, Kaloč Robin, Kavan Jan, Kocman Jan, Komáček Marián, Kornatovský Jiří, Králová Markéta, Křen Ivo, Manojlín Martin, Matoušová

Vlasta, Matsumoto Saki, Michálek Ondřej, Milka Eduard, Mžyk Josef, Netušil Lubomír, Novák Michal, Piekár Pavel, Puchnarová Dana, Ranný Emanuel, Sivko Pavel, Sláma Miloš, Slíva Jiří, Storchová Hana, Suchánek Vladimír, Šafář Karel, Šafránek Jan, Šechtlová Marie M., Šoltészová Milena, Štanclová Kamila, Štěpán Petr, Štěpaníková Lenka, Vápenková Eva, Velíšek Martin, Vilhelmová Lenka, Vítečková Kateřina, Vlasáková Eva, Zeman Karel

Doprovodný program:

11. 12. 2019 – Grafický trh v Galerii Hollar

17. 12. 2019 – Adventní večer Klubu přátel Hollaru s Milanem Stupavským, předsedou KPH, Pavlem Sivkem, Karlem Žižkovským a dalšími hosty

18. 12. 2019 – Komentovaná prohlídka výstavy s kurátorkou Alenou Laufrovou a některými autory

Text k výstavě: Ačkoliv by se mohlo zdát, že v současnosti, která přeje spíše umění působícímu na diváky mimo jiné svojí rozměrností, se umění komorního formátu neuplatní, není tomu tak. Stále je dost grafiků, pro které je malý formát papíru dostatečnou platformou pro výtvarné vyžití a rovněž stále existují příznivci a sběratelé drobné grafiky.

Může jít o exlibris nebo svébytný volný list či jakýsi budoucí zárodek listu většího nebo naopak o převedení velké kompozice v záležitost komorní či o začátek technického experimentu na malé zkušební ploše. Vybavují se mi slova profesora Zdeňka Sklenáře, která adresoval nám, studentům: „Nápad a myšlenku můžete zachytit na formátu poštovní známky“.

Komorní grafika vyžaduje koncentraci nejen od umělce, ale i od diváka. Vyžaduje jeho empatii, schopnost navázat vzájemný dialog. Je to podobné jako najít si čas pro čtení knížky, přemýšlet o jejím obsahu a uvědomovat si například i paralelu s vlastním životem.

Každý vystavený grafický list je bez ohledu na svůj komorní rozměr obsáhlou zprávou o jeho autorovi. Dává nahlédnout do umělceva soukromí, vymezuje výtvarný prostor, v kterém se grafik pohybuje.

Vážení přátelé, vítejte na Festivalu komorní grafiky. Pokud budete pozorní a s otevřenou myslí, možná zažijete i překvapení...

/ Alena Laufrová

V Praze dne 9. 1. 2020

Mgr. Kateřina Slezáková, tajemnice SČUG Hollar

Kontakt: kslezakova@hollar.cz | tel.: 737 288 309 | www.hollar.cz